

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Nădejdea

A șasea treaptă pe calea despătimirii la care ne oprim acum este nădejdea. Este imposibil să răbdăm necazurile, greutățile și încercările dacă n-am întrezări un sfârșit al lor. Sfântul Apostol Pavel zice că noi *”ne lăudăm și-n suferințe, bine știind că suferința aduce răbdare, și răbdarea încercare, și încercarea nădejde”*. Așadar, răbdând suferințele, necazurile, încercările și greutățile care ne vin dintr-o parte și din alta, vedem cum apare la orizontul vieții noastre spirituale nădejdea. E mare virtute nădejdea. În teologie e numită virtute teologică. Sfântul Apostol Pavel zice așa: *”Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea”*.

Credința își are obiectul în viitor: este încredințarea lucrurilor nădăjduite, dovada celor nevăzute. Nădejdea ne dă tărie pe această cale a ajungerii la lucrurile în care credem. Credem în Dumnezeu, credem în viața de dincolo, credem în împărăția lui Dumnezeu. Și, înspre toate acestea mergem însuflețiți de nădejdea că vom ajunge odată la capătul drumului, la dragoste. „Dumnezeu este iubire” – așa citim în Sfânta Scriptură. La capătul drumului este unirea noastră cu Hristos și în Hristos cu toți cei dragi, de care veacul acesta trecător ne desparte vrând, nevrând, dar cu care ne vom întâlni odată acolo în împărăția lui Dumnezeu. Răbdăm necazurile, privațiunile, șicanele, lipsurile de tot felul, cu nădejdea că lupta noastră nu este în zadar.

Dacă ar fi să analizăm modul în care se naște în noi această virtute teologică numită „nădejde”, am spune așa: nădejdea o naște în suflet harul divin și ne ajută să așteptăm cu încredere promisiunile lui Dumnezeu. La un moment dat, Fericitul Augustin s-a întâlnit cu un creștin care era foarte necăjit, foarte deprimat, aproape căzut în deznădejde. A stat de vorbă cu el și i-a spus un cuvânt, care rămâne valabil pentru toți creștinii: „Cântă și mergi înainte pentru că la capătul drumului te așteaptă Dumnezeu.” Nădejdea te face să înțelegi acest cuvânt al Fericitului Augustin: „Cântă și mergi înainte pentru că la capătul drumului te așteaptă Dumnezeu.”

Părinții sfinți au zăbovit asupra acestei virtuți importante. Iată, de exemplu, Sfântul Marcu ascetul spune: *“Nădejdea în Dumnezeu face inima largă, iar grija trupească o îngustează”*. Omul care are nădejde în Dumnezeu are inima veselă, chiar dacă în jurul lui sunt multe motive de îngrijorare, de supărare, de îndoială. Peste toate acestea trece, pentru că nădejdea în Dumnezeu îi face inima largă, îi face inima ușoară.